

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 210 9563608

ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα

25 /02/2014

Αριθμός απόφασης: 353

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α. Του άρθρου 70Β' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 151), όπως αυτές προστέθηκαν με το ν.4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α'107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2^α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.
 - β. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - γ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - δ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - ε. Της ΠΟΛ 1209/06.09.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 2371).
 - στ. Του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).
2. Την ΠΟΛ 1211/12-9-2013 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την από 15/11/2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου _____ ενδικοφανή προσφυγή της _____, ΑΦΜ _____, κατοίκου ΚΕΡΚΥΡΑΣ, περιοχή _____, κατά της αρ. _____ /27.08.2013, Απόφασης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. - Αρθ. 5 & 9 του ν 2523/1997 διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2010 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
4. Την με αριθ. _____ /27.08.2013 Απόφαση Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. 5 & 9 του ν 2523/1997 διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2010 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΕΡΚΥΡΑΣ του οποίου ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 15/07/2013 οικεία έκθεση ελέγχου.
5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
6. Την από 25/02/2014 εισήγηση του (Α2) τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 15./11./2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της
....., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την
αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων
της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση προσφυγή, ζητά την ακύρωση της υπ' αριθ. /
27/08/2013 Απόφασης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΕΡΚΥΡΑΣ με την
οποία επιβλήθηκε σε βάρος της πρόστιμο συνολικού ποσού 1.089.335,00 € για τη διαχειριστική
περίοδο 01/01-31/12/2010 σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 & 9 του ν. 2523/1997 λόγω
παράβασης των διατάξεων των άρθρ. 2 παρ1, άρθρ. 12 παρ 5, άρθρ.18 παρ 9 του ΚΒΣ και των
διατάξεων των άρθρων 5, 19 & 21 του ν. 2523/1997

Η παράβαση αφορά την έκδοση σαράντα ένα (41) Δελτίων Αποστολής-Τιμολογίων (Για
την Αγορά Αγροτικών Προϊόντων) εικονικών ως προς την συναλλαγή, συνολικής αξίας 544.667,50
€.

Επειδή η προσφεύγουσα είχε κάνει έναρξη εργασιών 27/04/2004 δεν διέκοψε την
δραστηριότητά της, αντίθετα στις 06/07/2010 θεώρησε βιβλίο Εσόδων Εξόδων και φορολογικά
στοιχεία όπως αναλυτικά αναφέρονται στην έκθεση ελέγχου του ΣΔΟΕ Ιονίων Νήσων, από τα
οποία φορολογικά στοιχεία εκδόθηκαν τα εν λόγω εικονικά στοιχεία κατά το χρονικό διάστημα
08/07/2010 έως 05/11/2010, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η επιχείρησή είχε καταστεί
αδρανής από την στιγμή της ίδρυσής της, και ως εκ τούτου δεν εξέδωσε κανένα τιμολόγιο και δεν
συναλλάχθηκε με κανένα από τους αναφερόμενους στην έκθεση ελέγχου παραγωγούς, είναι
αβάσιμος και απορριπτέος.

Επειδή ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι εκ των υστέρων πληροφορήθηκε ότι ο εν
διαστάσει σύζυγός της αφαίρεσε από την επιχείρησή της εν
αγνοία της, χωρίς την συναίνεσή της και χωρίς έστω να την ενημερώσει το επίμαχο στέλεχος, από
το οποίο εκδόθηκαν τα εν λόγω εικονικά στοιχεία, για να αγοράσει αγροτικά προϊόντα, αγορές οι
οποίες δεν ολοκληρώθηκαν ποτέ και τα τιμολόγια ακυρώθηκαν, είναι αβάσιμος και απορριπτέος,
διότι κάτι τέτοιο δεν προκύπτει από την σχετική έκθεση ελέγχου του ΣΔΟΕ Ιονίων Νήσων.

Επειδή με την παρ.2 του άρθρου 9 του ν. 2523/1997 ορίζεται ότι για την επιβολή του
προστίμου εκδίδεται απόφαση του προϊσταμένου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., στην οποία γίνεται
σύντομη περιγραφή της παράβασης, αναφέρεται η διάταξη που εφαρμόζεται και το πρόστιμο που
προβλέπεται και αναγράφεται το πρόστιμο που επιβάλλεται για τη παράβαση αυτή. Στον
παραβάτη, μαζί με την εκδοθείσα, κοινοποιείται και αντίγραφο της έκθεσης ελέγχου. Η εν λόγω
απόφαση επιβολής προστίμου εκδόθηκε με βάση την έκθεση ελέγχου του ΣΔΟΕ Ιονίων Νήσων, η
οποία επισυνάπτεται στην απόφαση αυτή. Το εν λόγω πρόστιμο ανέρχεται σύμφωνα με τις
διατάξεις 5, 19 & 21 του ν. 2523/1997 στο διπλάσιο της αξίας των εκδοθέντων (41) Δελτίων
Αποστολής - Τιμολογίων (Για την Αγορά Αγροτικών Προϊόντων) εικονικών ως προς την
συναλλαγή, συνολικής αξίας 544.667,50 €. Επομένως ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η
προσβαλλόμενη πράξη είναι παντελώς αόριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, διότι δεν
αναλύεται το επιβληθέν πρόστιμο ώστε να είναι σαφές πως η φορολογική αρχή κατέληξε στον
υπολογισμό αυτού, είναι αβάσιμος και απορριπτέος.

Επειδή δεν υφίσταται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η θέσπιση με τις διατάξεις του ν.2523/1997 συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού των προστίμων για την ρητώς χαρακτηριζόμενη από το νόμο ως ιδιόζουσα παράβαση της λήψεως εικονικών φορολογικών στοιχείων, στοχεύοντας, κατά την σχετική εισηγητική έκθεση, στην αποφυγή συμπτωμάτων διαφθοράς και τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ φορολογικής αρχής και των πολιτών, οι οποίοι μπορούν πλέον να γνωρίζουν εκ των προτέρων το ακριβές ύψος του προστίμου για κάθε συγκεκριμένη παράβαση, έτσι ώστε να επιβάλλεται για όμοιες περιπτώσεις πρόστιμο της ίδιας βαρύτητας, συναρτώμενο, ευλόγως άλλωστε, με την αξία της οικείας συναλλαγής, ήτοι με μέγεθος αναγκαίως συναφές προς το ύψος της αντίστοιχης φοροδιαφυγής, εξασφαλίζει την ανάγκη διαφάνειας και την σαφήνεια των εις βάρος των παραβατών επιβαλλομένων κυρώσεων. Επομένως, εκ μόνου του ότι η διάταξη του άρθρου 5 παρ.10 περ. β' του ν. 2523/1997, η οποία καθιστά τυπική την παράβαση της λήψεως εικονικών φορολογικών στοιχείων, προσδιορίζει το ως άνω πρόστιμο στο διπλάσιο της αξίας κάθε στοιχείου, περιορίζοντας την σχετική διακριτική ευχέρεια της φορολογικής αρχής, με δυνατότητα μειώσεώς του μόνο στο μισό, όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικώς στο πρόσωπο του εκδότη, δεν αντίκειται στην προβλεπόμενη από το Σύνταγμα αρχή της αναλογικότητας. Και τούτο, διότι δεν θεσπίζει μέτρο προδήλως ακατάλληλο και απρόσφορο ούτε υπερακοντίζει το δημόσιο σκοπό της αποφυγής της διαφθοράς των φορολογικών οργάνων, στον οποίο κυρίως αποβλέπει, του κολασμού του παραβάτη και της αποτροπής παρομοίων παραβάσεων, (ΣτΕ 1402, 2938/2005 - πρβλ. ΣτΕ 139/1998, 956/2009, πρβλ. απόφ. ΔΕΚ της 12-7-2001, υπόθ. C-262/1999, Λουλουδάκης κατά Ελληνικού Δημοσίου). Εξάλλου, όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, εν όψει των αναφερθέντων, δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του προστίμου αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παραβάσεως, θέμα παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας ή του δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας ως εκ του ότι το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξεως της ως άνω αρχής, δεν διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να τεθεί. Συνεπώς, ακόμα και υπό την εκδοχή ότι το επίμαχο πρόστιμο αποτελεί, λόγω της φύσεως και της σοβαρότητας που μπορεί να έχει κατά περίπτωση, κύρωση «ποινικής φύσεως» κατά την έννοια του άρθρου 6 παρ.1 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 (Α'256) Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), δεν τίθεται ζήτημα παραβιάσεως της εν λόγω διατάξεως, (ΣτΕ 2402/2010). ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η προσβαλλόμενη πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ. παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, η οποία προβλέπεται από το Σύνταγμα στο άρθρο 28 παρ. 1 εδ. δ', είναι αβάσιμος και απορριπτέος.

Επειδή από το ΣΔΟΕ Ιονίων Νήσων πριν την σύναξη της έκθεσης ελέγχου και την έκδοση της σχετικής απόφασης επιβολής προστίμου στάλθηκαν οι υπ' αριθ. 2011 και 2012 κλήσεις προς ακρόαση του άρθ. 6 ν.2690/99, στις οποίες η προσφεύγουσα απάντησε με την υπ' αριθ. 21.06.2013 Υπεύθυνη Δήλωση του Ν.1599/86 κατά συνέπεια ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η προσβαλλόμενη πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ. εκδόθηκε κατά παράβαση του θεμελιώδους συνταγματικού δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης και είναι εκ τούτου ακυρωτέα, είναι αβάσιμος και απορριπτέος.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 15/07/2013 έκθεση ελέγχου της του ΣΔΟΕ Ιονίων Νήσων επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη απόφαση, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη της υπ' αριθ. Πρωτ.: 1 /15.11.2013 ενδικοφανούς προσφυγής και την επικύρωση της υπ' αριθ. 1 / 27.08.2013 Απόφασης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΕΡΚΥΡΑΣ, για την διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/2010.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Πρόστιμο συνολικού ποσού 1.089.335,00 €.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΑΝΗΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση της (άρθ. 126 ν. 2717/99).